

ČESKÁ ŠKOLNÍ INSPEKCE

Oblastní pracoviště

Střední Čechy

Inspekční zpráva

**Základní škola Pavla Lisého Hostomice pod Brdy, Školní 246,
okres Beroun**

Školní 246, 267 24 Hostomice pod Brdy

Identifikátor školy: 600 161 463

Zřizovatel: Město Hostomice, Tyršovo nám. 165, 267 24 Hostomice

Školský úřad Beroun, S. K. Neumanna 1141, 266 01 Beroun

Termín konání orientační inspekce: 13., 14., 15. a 21. listopad 2000

Čj.	022 338/00-5067
Signatura	ob2cu121

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základní škola Pavla Lisého Hostomice pod Brdy, Školní 246, okres Beroun, je úplná základní škola s kapacitou 360 žáků. Škola pracuje jako příspěvková organizace v podmínkách právní subjektivity. Ve školním roce 2000/2001 má 13 tříd a 300 žáků, z tohoto počtu je 140 dívek. Kromě místních žáků navštěvují školu ještě žáci dojíždějící ze 16 okolních obcí. Součástí školy je školní družina s kapacitou 50 žáků.

Ročník	Počet tříd	Počet žáků v ročníku	Z toho dívek
1.	1	24	10
2.	1	25	11
3.	1	18	6
4.	1	24	13
5.	1	25	13
1. st. celkem	5	116	53

Ročník	Počet tříd	Počet žáků v ročníku	Z toho dívek
6.	2	50	22
7.	2	45	21
8.	2	50	25
9.	2	39	19
2. st. celkem	8	184	87

HODNOCENÍ KVALITY VZDĚLÁVÁNÍ

Český jazyk (1. stupeň)

Časová dotace odpovídala schválenému učebnímu plánu. Nepovinné předměty a zájmové útvary se vztahem k danému předmětu nebyly ve škole vedeny. Pro vlastní vzdělávací činnost měly učitelky sestaveny časové tematické plány, které zachycovaly všechny specifické složky jazyka. V některých byla zařazena témata nad rámec učebních osnov (např. ve 4. ročníku slova jednoznačná, slovesné způsoby v 5. ročníku stupňování přídavných jmen a jmenné tvary přídavných jmen). Při kontrole třídních knih ze školního roku 2000/2001 bylo zjištěno, že ve 4. ročníku bylo probráno učivo o slovech jednoznačných, které je dle Úprav a doplňků schválených MŠMT ČR dne 25. srpna 1998 pod čj. 25 018/98-22 s platností od 1. září 1998 zařazeno do 5. ročníku. Příprava vyučujících na hospitované hodiny byla velmi pečlivá. V dlouhodobém plánování a plnění osnov se objevila citelně slabá místa. Celkově byla oblast plánování a přípravy výuky hodnocena jako průměrná.

Výuka českého jazyka byla zajištěna pěti učitelkami, z nichž jedna neměla příslušnou odbornou a pedagogickou způsobilost. Vyučovalo se v kmenových třídách, které měly velmi dobrou estetickou úroveň. Vybavení učebními pomůckami a didaktickou technikou bylo na standardní úrovni, učitelky pracovaly také se svými zhotovenými pomůckami. V oblasti psychohygienických podmínek se objevily dílčí nedostatky (např. opomenuto průběžné větrání, hlučící osvětlení, nezařazení relaxačních aktivit). Podmínky výuky českého jazyka na 1. stupni byly celkově hodnoceny jako průměrné.

Většina hodin měla bohatý obsah, účelně se v nich střídaly rozmanité a nápadité metody a formy práce. Jen jedna hodina měla pouze frontální charakter. Důsledně byla uplatňována zásada názornosti, učitelky využívaly různé pomůcky (kartičky, obrázky, knihy aj.). Účelně byla zařazena v I. třídě práce se zpětným projektoem, svoji funkci již nesplnila gramofonová nahrávka ve III. třídě, neboť byla uvedena až v samotném závěru hodiny. V průběhu výuky si vyučující neustále ověřovaly, zda žáci učivu rozuměli. Celkově ve vyučovacích jednotkách zůstávalo opomíjeno zadávání diferencovaných úkolů. Organizace, metody a formy práce měly

celkově velmi dobrou úroveň.

Ve většině hodin vyučující zařadily vstupní motivační metody, v průběžné motivaci byly uplatňovány pozitivní oceňování a povzbuzování, v některých případech i soutěživé formy činností. Výukou prostupovaly mezipředmětové vztahy (např. hudební a výtvarná výchova, vlastivěda), v jedné hodině využila učitelka regionální prvky. Žáci byli za své výkony hodnoceni obrázkem, body i známkou. Frekvence průběžné kvalifikace v žákovských knížkách a školních deníčcích byla dostatečná, převažovala klasifikace z mluvnického učiva, v menší míře se vyskytovaly známky z dalších složek jazyka. Celkové zhodnocení výkonů žáků bylo opomenuto ve dvou hodinách. Oblast motivace a hodnocení byla celkově hodnocena jako velmi dobrá.

V průběhu vyučovacího procesu panovala přátelská atmosféra, vztahy mezi učitelkami a žáky byly založeny na partnerství a vzájemném respektování. Žáci byli vedeni k samostatnosti, při skupinových činnostech dokázali dobře spolupracovat a být tolerantní. Všechny učitelky dbaly na rozvoj komunikativních dovedností žáků. Oblast komunikace a interakce byla na velmi dobré úrovni.

Výuka českého jazyka na 1. stupni ve sledovaných hodinách byla celkově hodnocena jako velmi dobrá.

Český jazyk (2. stupeň)

Výuka probíhala v souladu se schváleným učebním plánem. Všechny vyučující měly učivo rozvrženo do časově tematických plánů, výukové cíle odpovídaly učebním osnovám. Nepovinné předměty a zájmové útvary se vztahem k českému jazyku se nevyučovaly. Aktuální příprava na sledované hodiny byla dobrá. Oblast plánování a přípravy byla celkově velmi dobrá.

Výuku českého jazyka na 2. stupni zajišťovaly čtyři zkušené učitelky s odbornou a pedagogickou způsobilostí. Vyučovalo se v učebně českého jazyka, německého jazyka nebo výtvarné výchovy. Vybavení učebními pomůckami a didaktickou technikou bylo na průměrné úrovni. Ve většině hodin byly dodržovány psychohygienické zásady, v menší míře byly v této oblasti zaznamenány nedostatky (výuka o přestávce, členění hodiny). Personální podmínky byly vynikající, materiální a psychohygienické podmínky byly celkově průměrné.

Hodina jazykového vyučování byla založena na opakování a výkladu nové látky, nezbyl již prostor na procvičování. Kladně bylo hodnoceno vyvozování některých poznatků samotnými žáky. Hodiny literární výchovy vycházely z frontálního pojetí výuky, kromě klasických metod byly doplněny ve dvou případech skupinovými činnostmi. Uplatnil se řízený rozhovor i samostatná práce. Některé frontální činnosti nebyly pro žáky dostatečně podnětné. V malé míře byly úkoly diferencovány. Didaktická technika byla zařazena v jedné hodině, ve dvou hodinách byla zaznamenána práce se Slovníkem spisovné češtiny. Většinou účelně byly uplatněny názorné pomůcky. Důsledné uplatňování zpětné vazby zůstávalo některými vyučujícími opomíjeno. Shrnutí učiva neproběhlo v jedné hodině. Organizace, metody a formy výuky byly na průměrné úrovni.

S výjimkou jedné hodiny byly zařazeny vstupní motivační metody. Během výuky byli žáci motivováni slovní pochvalou nebo známkou, celkově v průběžné motivaci byly rezervy. Mezipředmětové vztahy prostupovaly jen některými hodinami, v jednom případě byla zaznamenána aktualizace učiva. Závěrečné hodnocení neprobíhalo za aktivní účasti žáků, v jedné hodině bylo zcela vynecháno. Průběžná klasifikace je dostatečná, nízká frekvence známek byla ze slohového výcviku a literární výchovy. V žákovské knížce bylo ojediněle zaznamenáno demotivující hodnocení (např. příprava na hodinu - 5). V oblasti motivace

a hodnocení byla pozitiva a negativa v rovnováze.

Příjemná pracovní atmosféra byla především vytvořena při hodině ve třídě VII. A, která byla navozena kultivovaným vystupováním a pěkným mluvním projevem vyučující. Při výuce většinou panovalo příznivé klima, žáci byli vedeni k vyjadřování svých vlastních názorů a postojů, tento prostor nebyl z jejich strany však dostatečně využit. Vztahy spolupráce a tolerance byly rozvíjeny hlavně ve dvou hodinách při skupinových činnostech. Celkově bylo vyjadřování žáků na průměrné úrovni. Vztahy mezi vyučujícími a žáky byly založeny na respektování dohodnutých pravidel jednání a chování. Oblast interakce a komunikace byla průměrná.

Výuka českého jazyka na 2. stupni byla hodnocena jako průměrná.

Matematika (1. stupeň)

Časová dotace předmětu byla v souladu se schváleným učebním plánem, v 1. ročníku se týdně vyučovaly čtyři hodiny matematiky, ve 2. až 5. ročníku pět hodin. Učební plán nebyl doplněn o nepovinné předměty a zájmové útvary se vztahem k matematice. Kontinuitu výuky měly zajišťovat zpracované časové tematické plány učiva, v některých z nich byly z hlediska obsahu zjištěny závažné nedostatky v zařazení učiva vyšších ročníků (např. ve 3. ročníku kruh a kružnice, v 5. ročníku průměrná rychlost, úhel, znázornění úhlu, pravý a přímý úhel, rýsování a určování úhlů). Kontrolou třídních knih bylo zjištěno, že ve školním roce 1999/2000 bylo ve 3. a 5. ročníku probíráno učivo nad rámec učebních osnov (např. ve 3. ročníku rýsování kružnic; v 5. ročníku úhel, trojúhelníková nerovnost, průměrná rychlost). Také v tomto školním roce bylo v 5. ročníku probíráno učivo vyšších ročníků (např. trojúhelníková nerovnost, znázornění úhlu, přímý a pravý úhel). Aktuální příprava učitelek na většinu hospitovaných hodin byla velmi pečlivá. V oblasti plánování a přípravy výuky byla citelně slabá místa z hlediska dlouhodobého plánování a dodržování učebních osnov.

Matematiku v 1. až 4. ročníku vyučovaly učitelky s příslušnou odbornou a pedagogickou způsobilostí, v 5. ročníku učitelka s odbornou a pedagogickou způsobilostí pro výuku matematiky na 2. stupni. Kmenové učebny, ve kterých probíhala výuka, prostorově vyhovovaly současnému počtu žáků, jejich výzdoba byla podnětná. Vybavení učebními pomůckami a audiovizuální technikou bylo dobré. Pro výuku matematiky na 1. stupni nebyla využívána ucelená řada učebnic (žáci v 1. a 5. ročníku měli učební texty od jiného vydavatelství než žáci ve 2. až 4. ročníku). Výuka matematiky byla v rozvrhu hodin nejčastěji zařazena na 1. a 2. vyučovací hodinu (79 % hodin). Z hlediska psychohygienických podmínek byly zjištěny dílčí nedostatky (kývající se žákovské židle a stolky, hlučící osvětlení). Členění většiny hospitovaných hodin, tempo výuky a zařazování relaxačních aktivit odpovídalo psychohygienickým zásadám. Podmínky výuky matematiky na 1. stupni byly celkově hodnoceny jako průměrné.

Všech pět hospitovaných hodin mělo pestrou náplň, často se v nich střídaly činnosti. Zvláště v nižších ročnících byly využívány nápadité zábavné a soutěživé formy práce. Ve třech hospitovaných hodinách byla zařazena skupinová práce. Výuka ve sledovaných hodinách byla názorná, učitelky často využívaly pomůcky, které si samy zhotovily. Didaktická technika nebyla využita v žádné z hospitovaných hodin. V některých hodinách chybělo diferencované zadávání úkolů, bystří a pohotiví žáci nebyli ve všech fázích hodiny efektivně zaměstnáni. Učivo bylo prezentováno věcně správně, dílčí nedostatky byly ve dvou hodinách v používání nepřesné nebo neúplné matematické terminologie. Ve většině hospitovaných hodin bylo za aktivní účasti žáků provedeno závěrečné shrnutí probíraného učiva. Celkově byly organizace, formy a metody výuky hodnoceny jako velmi dobré.

V hodinách byly zařazeny vstupní motivační metody, k průběžné motivaci bylo nejčastěji využíváno povzbuzování žáků kladným slovním hodnocením a zařazování soutěží. Ve 4. ročníku přispělo k aktivizaci žáků zadávání praktických úloh. K průběžné informovanosti rodičů o hodnocení a klasifikaci žáků byly využívány žákovské knížky a notýsky. Ve 2. ročníku vyučující nezapisovala klasifikaci z matematiky do notýsků, rodičům byl poslán ke kontrole pouze pracovní sešit. Frekvence průběžné klasifikace v žákovských knížkách a notýscích byla v ostatních ročnících dostatečná, nižší byla u některých žáků 3. ročníku. Celkově byla oblast motivace a hodnocení na nadprůměrné až spíše nadprůměrné úrovni.

Učitelky měly u žáků přirozenou autoritu. V průběhu všech hospitovaných hodin byly ze strany žáků akceptována dohodnutá pravidla jednání a chování. Pozitivně bylo hodnoceno vedení žáků ke vzájemné toleranci, které bylo zaznamenáno ve 2. ročníku. Při skupinové práci učitelky dbaly na rozvoj smyslu žáků pro kooperaci, někteří žáci nižších ročníků však ještě neměli zásady efektivní spolupráce osvojeny. Celkově byla spolupráce a komunikace mezi žáky navzájem a mezi žáky a učitelkami hodnocena jako velmi dobrá.

Výuka matematiky na 1. stupni byla celkově hodnocena jako velmi dobrá.

Matematika na 2. stupni

V souladu s učebním plánem byla matematika v 6. a 7. ročníku vyučována se čtyřhodinovou týdenní dotací, v 8. a 9. ročníku s pětihodinovou. Nepovinné předměty se vztahem k matematice se nevyučovaly, v 8. a 9. ročníku byl učební plán doplněn o volitelný předmět informatika. Kontinuita výuky matematiky mezi jednotlivými ročníky byla zajištěna zpracováním časových tematických plánů učiva a používáním ucelené řady učebnic od jednoho vydavatelství. Probírané učivo bylo v souladu s učebními osnovami. Bezprostřední příprava vyučujících na hospitované hodiny byla dobrá. Plánování a příprava výuky matematiky na 2. stupni měly nadprůměrnou až spíše nadprůměrnou úroveň.

Výuka matematiky na 2. stupni byla zajišťována čtyřmi odborně a pedagogicky způsobilými vyučujícími (tři zkušení s delší dobou pedagogické praxe, v jedné třídě vyučuje začínající učitelka). Ve škole byla zřízena jedna odborná učebna matematiky, ve které bylo týdně vyučováno 18 hodin (50 %). S ohledem na počet týdně vyučovaných hodin matematiky neprobíhala výuka předmětu pouze v odborné učebně matematiky ale i v dalších učebnách (nejčastěji v učebně českého jazyka, přírodopisu, zeměpisu a dějepisu). Zařízení těchto učeben nebylo pro výuku matematiky dostatečně podnětné, ve většině z nich nebyl k dispozici zpětný projektor. Odborná počítačová pracovna, která byla ve škole v tomto roce zřízena, nebyla k výuce matematiky využívána, neboť chybělo příslušné softwarové vybavení. Zařazení předmětu v rozvrhu hodin neodpovídalo zcela psychohygienickým a pedagogickým zásadám. Týdně bylo 10 vyučovacích hodin (27,8 %) vyučováno až čtvrtou vyučovací hodinu a 8 hodin (22,2 %) dokonce až pátou vyučovací hodinu. Personální podmínky byly hodnoceny jako vynikající, materiální a psychohygienické jako pouze vyhovující. Celkově byly podmínky výuky matematiky na 2. stupni zhodnoceny jako průměrné.

Čtyři z pěti hospitovaných hodin měly klasickou stavbu, zařazena v nich byla pouze frontální výuka formou společné, nebo samostatné práce. Jedna hodina byla zaměřena na opakování a procvičování učiva. V jednom případě nebyli žáci v průběhu úvodního zkoušení efektivně zaměstnáni. Učební pomůcky byly využívány v menší míře, didaktická technika nebyla použita v žádné ze sledovaných hodin. Ve většině hodin byl dostatek času věnován procvičování učiva. Individuální práce se slabším žákem byla zaznamenána pouze v jednom případě. Ve většině hospitovaných hodin byla vyučujícími tolerována nepřesná, nebo neúplná matematická terminologie. Ve třech hospitovaných hodinách bylo zařazeno závěrečné shrnutí a utřídění

učiva, většinou za aktivní účasti žáků. Celkově byly organizace, formy a metody výuky průměrné.

Úvodní motivace byla nejčastěji provedena formou seznámení s cílem a obsahem hodiny. K průběžné motivaci bylo nejčastěji využíváno praktických úloh, méně často byly zařazovány mezipředmětové vztahy a aktualizace učiva. Průběžné hodnocení výkonu žáků bylo využíváno pouze některými vyučujícími, závěrečné hodnocení práce v hodině bylo provedeno jen ve dvou případech. Frekvence průběžné klasifikace v žákovských knížkách byla ve většině tříd dostatečná, nižší byla u některých žáků VI. A a IX. A. Motivace a hodnocení byly celkově na průměrné úrovni.

Ve všech sledovaných hodinách panovala pracovní atmosféra. Vztahy mezi vyučujícími a žáky byly založeny na akceptování dohodnutých pravidel chování a jednání, pouze v jedné hodině byly zaznamenány drobné projevy nekázně (nepracovní ruch a šum ve třídě při samostatné práci). V některých hospitovaných hodinách nebylo dostatečně dbáno na rozvoj komunikativních dovedností žáků. Celkově byla při výuce matematiky oblast spolupráce a komunikace mezi žáky navzájem a mezi žáky a vyučujícími hodnocena jako velmi dobrá.

Výuka matematiky na 2. stupni byla celkově hodnocena jako průměrná.

Chemie

V souladu s učebním plánem byl předmět vyučován v 8. a 9. ročníku po dvou hodinách týdně, obsah učiva odpovídal závazným učebním osnovám. Předložen byl kvalitní časový tematický plán, vlastní příprava na vyučované hodiny byla velmi dobrá, předurčila efektivitu vzdělávacího procesu. Základní výuku doplňovaly časté laboratorní práce a exkurze, výuka vycházela především z experimentálního a praktického přístupu. Oblast plánování a přípravy výuky byla zjištěna jako příkladná.

Předmět je vyučován učitelem s plnou pedagogickou a odbornou způsobilostí a mnohaletou praxí. Prostorové i materiální podmínky byly velmi dobré, odborná učebna fyziky a chemie poskytovala kvalitní zázemí pro základní názornou výuku; složitější a náročnější zázemí bylo pro vlastní laborování žáků, v pracovních chyběly např. rozvody vody a plynu. Předností učebny bylo její stupňovité členění, funkčnost a operativnost pro využívání didaktické techniky. Přílehlý pomůckový kabinet byl velmi dobře vybaven laboratorními potřebami a chemikáliemi, malý prostor omezoval jeho uspořádání. Žáci měli k dispozici moderní učebnice a pracovní sešity. Z hlediska psychohygieny prostředí i chování nebyly zjištěny problémy. V souhrnu byly podmínky pro výuku chemie zhodnoceny jako velmi dobré.

Sledované hodiny měly účelné časové i obsahové členění, byly dobře strukturované, všechny fáze byly didakticky hodnotné. Učební procesy byly založeny především na aktivním činnostním učení. Vyučující dokázal učivo často aktualizovat praktickými hledisky, využíval dosavadních zkušeností i vědomostí žáků, střídal učební metody a formy, k výuce měl reálný přístup. Expozice nového učiva byla vždy prezentována v logických souvislostech a na základě vyvozování z demonstračního nebo žákovského pokusu. Efektivita učení byla navýšena promítací technikou. Organizace, používané formy a metody byly účinné, měly nadprůměrnou až vynikající úroveň.

Výuka byla svým průběhem i obsahem pro žáky vždy podnětná, činnostní učení i jiné názorné metody je pozitivně motivovaly. Kladně působilo také časté slovní ocenění žákovských výkonů. Klasifikace byla založena především na písemných testech, které systematicky postihovaly základní učivo učebních osnov; zjišťovaly nejenom pamětné vědomosti, ale i aplikační schopnosti žáků, výroční klasifikace byla uvážlivá. Četnost známek v žákovských knížkách byla za 1. čtvrtletí celkově nízká, v oblasti průběžného sebehodnocení a sebereflexe žáků byly zjištěny rezervy. Oblast byla zhodnocena jako velmi dobrá.

Atmosféra sledovaných hodin byla vždy přátelská, učitel měl u žáků přirozenou autoritu, která se zúročovala do řady pozitiv, interakce byla přínosná. Rozvoj komunikace byl podporován, žáci dostávali prostor pro vyjadřování vlastního názoru, přesto byly v této oblasti rezervy. Interakce a komunikace ve sledovaných hodinách byla velmi dobrá.

Sledovaná výuka chemie byla zhodnocena stupněm velmi dobrý.

Fyzika

Časová dotace přidělená předmětu odpovídala ve všech třídách učebnímu plánu přijatého vzdělávacího programu. Probírané učivo bylo v souladu s osnovami. Pro časové rozvržení učiva měl vyučující zpracovány časové tematické plány, jejichž obsah rovněž respektoval osnovy předmětu. V plánech bylo dostatečně pamatováno na plnění laboratorních prací. Bezprostřední příprava vyučujícího na sledované hodiny byla velmi dobře zajištěna. Plánování a příprava výuky předmětu měly celkově velmi dobrou úroveň.

Veškerou výuku fyziky ve škole zajišťoval učitel s kvalifikací pro výuku na prvním stupni základní školy a s přibližně dvacetiletou pedagogickou praxí. Výuce fyziky se věnuje více než deset roků, podle možností navštěvuje metodická zaměstnání, semináře a akce dalšího vzdělávání učitelů související s fyzikou. Pro výuku je k dispozici odborná učebna bez rozvodů plynu, elektřiny nebo vody k jednotlivým žakovským místům a průměrně vybavený kabinet. Úroveň materiálních podmínek vytvořených v jednotlivých hodinách se lišila v závislosti na probíraných tématech. V VII. třídě byly žákům k dispozici soupravy pro frontální pokusy, v VIII. třídě se pracovalo pouze s učebnicí. Psychohygienické zásady byly vesměs dodržovány, s výjimkou kratší části jedné hodiny, kdy žáci psali při nedostatečném osvětlení. Podmínky výuky byly celkově průměrné.

Organizace jednotlivých hodin měla také rozdílnou úroveň. Hodina v VII. třídě byla vedena se snahou o zařazení aktivních činnostních forem učení, v VI. třídě byl výklad ilustrován demonstračním pokusem a jednoduchými žakovskými pokusy, v VIII. třídě šlo o jednotvárnou, většinou verbálně vedenou hodinu, doplněnou jednotným počítáním příkladů. Negativním jevem bylo zjištěné opisování textů a překreslování obrázků do sešitů. Organizace zhlédnutých hodin byla celkově průměrná.

Podle různě zvolených forem práce byli žáci také různou měrou motivováni. V VI. a VII. třídě učitel využíval k motivaci žáků kromě zajímavých experimentů také problémové příklady a otázky. V průběhu výuky žáky povzbuzoval. Hodnocení se v hodinách objevilo spíše výjimečně, ale bylo vlídné. Namátkovou kontrolou žakovských knížek byla u některých žáků zjištěna nízká frekvence známek. Oblast motivace a hodnocení byla celkově průměrná.

Pravidla komunikace žáci vesměs dodržovali. Prostor pro formulování vlastních myšlenek využívali v dostatečné míře jen žáci v VIII. třídě. V nižších třídách si značnou část komunikačního prostoru ponechával vyučující. Celkově byla v oblasti interakce a komunikace pozitiva a negativa v rovnováze.

Výuka fyziky ve sledovaných hodinách byla celkově hodnocena jako průměrná.

Přírodopis, přírodověda

Časové dotace pro oba předměty byly v souladu s učebním plánem, počet hodin odpovídal základnímu minimu. Předložené časové a tematické plány učiva zahrnovaly základní tematické celky učebních osnov, (v některých případech je pod vlivem používaných učebnic až maximalizovaly, např. počtem probíraných čeledí botanických i zoologických systémů nebo počtem tělních soustav člověka v 5. ročníku). Pro 4. ročník byly učební dokumenty zpracovány

podrobně a věcně správně, včetně celku „Výchova ke zdraví“; pro ostatní ročníky byly pojaty pouze rámcově. V 6. - 9. ročníku nebyly do plánů zahrnuty žádné laboratorní práce a podle zápisů v třídních knihách z předchozích dvou let byly v této výukové metodě značné rezervy, např. v 6., 8. a 9. ročníku se laboratorní práce ve školním roce 1999/2000 vůbec neprováděly. Vlastní příprava učitelů na výuku byla vždy zodpovědná, ale s rezervami buď v didaktické nebo materiální oblasti. Plánování a příprava výuky byly zhodnoceny stupněm průměrný, nevyhovující je přístup k realizaci laboratorních prací.

Z hlediska personálního zajištění byla kvalifikovanost a odbornost výuky velmi dobrá, přibližně 87 % hodin bylo vyučováno kvalifikovaně a odborně, 2 hodiny v 5. ročníku vyučoval učitel s odborností pro přírodopis. Prostorové a materiální podmínky byly na velmi dobré úrovni, zejména pracovní přírodopis umožňovala operativní využívání různé didaktické techniky, její výzdoba a celé prostředí vytvářelo podnětnou atmosféru. Kmenové učebny na 1. stupni působily příjemným dojmem, bez velkých problémů se zde daly realizovat i moderní formy a metody výuky. Ve všech třídách byly žáci vybaveni platnými učebnicemi. Žakovský nábytek i učební pomůcky byly převážně již starší, ale udržované, stav byl zhodnocen jako průměrný. Z hlediska psychohygieny učebního prostředí nebyly zjištěny nedostatky. Celkově byly podmínky k výuce zhodnoceny jako velmi dobré.

Vlastní výuka v pěti sledovaných hodinách byla ve třech případech zaměřena pouze na opakování, procvičování nebo prověřování učiva, pouze ve dvou hodinách se probíralo učivo nové. Opakovací hodiny měly jednotnou organizaci a stavbu. Frontálním rozhovorem bylo postupně zopakováno základní učivo od začátku školního roku, v příští hodině na toto opakování následoval písemný test. Přístup k výuce byl klasický, bez tvořivých forem a metod, pouze na verbální úrovni. Otázky testu byly zaměřeny převážně na zjištění pamětných vědomostí. Z hlediska organizace a výukových metod byla nejzdařilejší hodina ve 4. ročníku, kde vyučující uplatnila celou řadu individuálních i skupinových činností a podporovala aktivní styl učení; rezerva byla v použití běžně dostupných přírodnin (učivo o stomech bylo dokumentováno pouze obrazy). Na druhém stupni byla naopak dokumentační a názorná složka ve výkladové hodině předností, žáci jsou běžně navyklí na využívání různé promítací techniky a pomůcek. Pozitivem byla také věcná přehlednost učiva, vyvozování souvislostí, zařazování ekologických aspektů a celková odbornost. V souhrnu byly časové organizace hodin, výběr činností a jejich učební přínos zhodnoceny s pozitivy i negativy v rovnováze.

Z hlediska uvědomělé a cílené motivace žáků byly ve všech fázích hodin rezervy, ale i tak byly v jednotlivých třídách zjevné rozdíly. Např. ve 4. ročníku, kde výuku vedla třídní učitelka, děti uvolněně a se zájmem spolupracovaly, ve třídě vládla příjemná a bezpečná atmosféra. Naopak v 5. ročníku byl již před hodinou zjevný strach dětí z oznámeného písemného klasifikovaného testu, který později probíhal v rozsahu celé hodiny, ale pouze jako procvičovací. Průběžné klasifikace bylo v žakovských knížkách celkově málo, zejména v 8. a 9. ročníku, kde byla pouze jednohodinová časová dotace (frekvence 0 - 1 známka za 1. čtvrtletí). Hlavním a často i jediným nástrojem klasifikace byly písemné testy, které enormně zatěžovaly a negativně motivovaly mladší děti a žáky se specifickými poruchami učení. Oblast motivace a hodnocení měla ve většině případů výrazné nedostatky.

Interakce a komunikace byla u dvou učitelů opět výrazně rozdílná. Ve 4. ročníku byl vztah učitel - žák bezproblémový, různé projevy chování vypovídaly o partnerském vztahu; rozvoj komunikace byl v hodině uvědoměle podporován různými formami. V dalších třídách již nebyly vztahy pouze jednoznačně pozitivní, i když ve všech sledovaných hodinách bylo chování vyučujícího k žákům velmi vstřícné a trpělivé. V dotaznících pro rodiče se objevily i připomínky signalizující nespokojenost v této oblasti, část problémů je zřejmě vyvolávána i metodami a náročností klasifikace. Cílená a uvědomělá podpora komunikativních dovedností

žáků nebyla při sledované výuce zjištěna, pouze v několika případech byly v žákovských knížkách zaznamenány známky z referátů. Oblast byla hodnocena stupněm průměrný.

V souhrnu byla sledovaná výuka předmětů přírodopis a přírodověda zhodnocena stupněm průměrný, s pozitivy a negativy v rovnováze.

Hodnocení kvality vzdělávání v českém jazyce, matematice, fyzice, chemii, skupině předmětů přírodopisu a přírodovědy

Na základě zjištění z hospitační činnosti byla kvalita vzdělávání ve sledovaných předmětech a skupině předmětů celkově hodnocena jako průměrná.

HODNOCENÍ KVALITY ŘÍZENÍ

Plánování

Dlouhodobé vize z hlediska rozvoje školy byly stanoveny. V roce 1997 ředitelka zpracovala dokument Koncepce a dlouhodobý rozvoj školy, který zachycoval šest základních oblastí (1. výchovně vzdělávací, 2. BOZP, 3. zaměstnaneckou a pracovní právní, 4. další vzdělávání učitelů, 5. vybavenost školy a kultura prostředí, 6. řízení a kontrola). Na zpracování koncepce se podíleli také další pracovníci školy. Dokument byl projednán se zřizovatelem a s rodiči.

Z obsahu koncepčního materiálu vycházela ředitelka při tvorbě dílčího plánu na školní rok 2000/2001, jehož součástí byl program Zdravý životní styl, rozpracovaný do jednotlivých měsíců pro žáky 6. až 9. ročníku. Na roční plán navazovaly funkční krátkodobé měsíční a týdenní popř. čtrnáctidenní plány s uvedením dat a osobní odpovědností za plnění úkolů. Plnění zadaných úkolů ředitelka sledovala a průběžně vyhodnocovala.

Výuka probíhala dle učebního plánu vzdělávacího programu Základní škola čj. 16 847/96-2. Jako povinný cizí jazyk se ve 4. až 9. ročníku vyučoval jazyk anglický i německý. V souladu s učebním plánem byly v 7. až 9. ročníku zavedeny volitelné předměty - konverzace v anglickém a německém jazyce, seminář a praktikum ze zeměpisu, využívání přírody člověkem, domácnost, technické činnosti, technické kreslení a informatika. Nepovinné předměty se vyučovaly pouze na druhém stupni (zájmová tělesná výchova). Ředitelka vytvořila podmínky pro zájmové útvary pracující v rámci školní družiny (kroužek šikovných rukou a pohybový kroužek). Z dotazníků pro rodiče vyplynulo, že by uvítali rozšíření nabídky především v oblasti výuky na počítačích.

Škola umožňovala činnost i dalších aktivit (včelařský, rybářský a keramický kroužek aj.) vedených zájmovými organizacemi.

Pro vlastní výchovně vzdělávací činnost měli vyučující zpracovány časové tematické plány, v některých z nich byly zjištěny nedostatky (český jazyk a matematika na 1. stupni, přírodopis). Individuální vzdělávací plány pro žáky s diagnostikovanou poruchou učení byly zpracovány dle metodického pokynu MŠMT ČR k integraci dětí a žáků se speciálními vzdělávacími potřebami do škol a školských zařízení čj. 16 138/98 a pokynu čj. 23 472/92-21 k zajištění péče o děti se specifickými vývojovými poruchami učení v základních školách.

Oblast plánování vykazovala pozitiva i dílčí rezervy, celkově byla zhodnocena stupněm velmi dobrý.

Organizování

Dvoučlenné vedení školy tvořila ředitelka školy a její zástupkyně. Písemnou formou byly ve vedení vymezeny pouze kompetence hospitační a kontrolní činnosti. Základním dokumentem, který vymezoval organizační strukturu školy, byl Organizační řád, zpracovaný ředitelkou školy k 1. lednu 1995. Některé v něm uváděné údaje nebyly aktualizovány (např. členění na úseky). Hlavní úkoly vedoucích jednotlivých úseků byly stanoveny písemně, ve formě pracovních náplní.

Organizaci výchovně-vzdělávací činnosti upravoval řád školy a rozvrh hodin. Školní řád odpovídal ustanovení § 15 vyhlášky MŠMT ČR č. 291/1991 Sb., o základní škole, ve znění pozdějších předpisů. Z důvodu nedostatečné dopravní obslužnosti byl začátek vyučování posunut na 7:55 hodin a konec dopoledního vyučování na 12:25 hodin. Proto byla na základě výjimky MŠMT ČR čj. 29 832/96-20 ze dne 19. listopadu 1996 zkrácena délka přestávky mezi 4. a 5. vyučovací hodinou na pět minut. Z hlediska organizace vyučování nebyla zcela optimálně řešena odpolední výuka na 1. stupni, kdy žáci měli příliš dlouhou polední přestávku (1:50 hod.). Dílčí nedostatky byly v rozvrhu hodin z pedagogického hlediska v zařazení výuky některých předmětů (např. výuka matematiky pátou vyučovací hodinu, odpolední výuka cizího jazyka).

Poradním orgánem ředitelky školy byla pedagogická rada, její jednání se konala pravidelně, pětkrát ročně. Zápisy z jednání byly velmi podrobné; uložené úkoly byly termínovány se stanovenou osobní zodpovědností.

Vnitřní informační systém se opíral především o téměř každodenní jednání vedení školy s pedagogickými pracovníky v průběhu polední přestávky. Pracovní porady s pedagogickými pracovníky a provozními zaměstnanci se konaly nepravidelně, v průběhu minulého školního roku se uskutečnily celkem čtyři. Pořízené zápisy byly velmi podrobné. V letošním školním roce byla založena žakovská rada jako pomocný orgán ředitelky školy a výchovné poradkyně.

K zajištění průběžné informovanosti rodičů o průběhu vyučování a výchovy žáků byly využívány školní zápisníčky a žakovské knížky. Další informace rodiče získávali při dvou třídních schůzkách pořádaných školou v průběhu školního roku. Rodičům byla dána možnost dohodnout si konzultace s vyučujícími dle jejich potřeby. V zajištění průběžné informovanosti zákonných zástupců žáků o výsledcích vzdělávání byly v některých předmětech zjištěny dílčí nedostatky. Školní časopis, který ve škole v minulém školním roce vycházel, v současné době již vydáván nebyl. Na veřejnosti se škola prezentovala hlavně u příležitosti oslav 100. výročí otevření školy (v červnu 2000), pořádala kulturní vystoupení a výstavu žakovských prací. Spolupracovala s malotřídními základními školami v Osově, v Neumětelích a se školou ve Švédsku (konaly se výměnné zájezdy). Ředitelka se snažila zpřístupnit školu veřejnosti, proto se v minulém školním roce konal Den otevřených dveří. O výsledcích své práce škola poskytovala informace v místním a regionálním tisku (v Hostomických listech, Berounském deníku a Podbrdských novinách). Podílela se na pořádání školního plesu.

Výroční zpráva o činnosti školy ve školním roce 1999/2000 byla zpracována v souladu s ustanovením § 17e odst. 2 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů. Dokument obsahuje některá osobní data zaměstnanců školy.

Kvalita a funkčnost organizačního uspořádání školy byly hodnoceny jako průměrné.

Vedení a motivování pracovníků

Ředitelka školy uplatňovala demokratický styl řízení, při jednání pedagogické rady uskutečněné v průběhu inspekční činnosti měli všichni vyučující prostor pro vyjádření vlastních

názorů a připomínek. Vedení pracovníků lze charakterizovat hlavně vstřícným přístupem ředitelky školy, která se snažila vytvořit příznivé pracovní podmínky a podnětnou školní atmosféru. Kritéria pro přidělování nadtarifních složek platu byla písemně zpracována, projednána s odborovou organizací, všichni pracovníci školy byli s nimi seznámeni. Výše osobních příplatků byla diferencovaná. Kromě finančního stimulování pracovníků využívala ředitelka morálního ocenění za kvalitně odvedenou práci (např. v průběhu inspekční činnosti při jednání pedagogické rady). Ředitelka prováděla hodnocení pracovníků průběžně, minimálně třikrát ročně.

Ředitelka podporovala účast učitelů na dostupných akcích dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků. Finanční prostředky určené k tomuto vzdělávání byly čerpány účelově. Kromě seminářů ke zpestření obsahu učiva výchovných předmětů, kurzů práce na PC a školení s protidrogovou tematikou byla využívána řada akcí zaměřených k modernizaci výuky a přístupu vyučujících k žákovi. Patrná byla i snaha o osvětu v oblasti péče o žáky s SPU. Informace z jednotlivých kurzů byly dále předávány při jednáních provozních porad nebo pedagogických rad. Problematikou uplatňování rozmanitých metod a forem práce ve výuce se zabývala i při pedagogických radách. K individuálnímu vzdělávání měli vyučující k dispozici publikace z oblasti moderní pedagogické literatury a odborné časopisy, které škola odebírala. Její využívání bylo vedením pravidelně sledováno. K odbornému vedení pedagogických pracovníků byly zřízeny předmětové komise a metodické sdružení, z jejichž jednání byly pořizovány zápisy s rozdílnou vypovídací hodnotou. Začínající učitelce byly přiděleny dvě uvádějící vyučující, které jí poskytovaly rady z oblasti pedagogické a didaktické.

Vedení a motivování pracovníků bylo hodnoceno stupněm velmi dobrý.

Kontrolní mechanismy

Ředitelka zpracovala dokument Kontrolní systém školy (ze dne 25. srpna 1997), který měl spíše obecný charakter, nebyl aktualizován (uváděl již neplatné údaje - např. rada ředitele školy, kontrola školní jídelny). Předložený materiál Hospitační a kontrolní činnost ředitelky a zástupkyně ředitelky byl výčtem úkolů bez časového vymezení, zachycoval mimo jiné kontrolu dokumentace i hospitační činnost. Počet hospitací v loňském školním roce byl dostatečný, jejich rozložení do jednotlivých ročníků nebylo rovnoměrné. Hospitační záznamy měly velmi dobrou vypovídací hodnotu, obsahovaly klady a zápory vyučovacího procesu, závěry, popř. doporučení. Každý pedagog měl možnost vyjádřit se i písemně k danému hodnocení.

Pohospitační pohovory provedené ředitelkou v průběhu inspekce byly na profesionální úrovni, velmi dobře vystihovaly kvalitu pedagogické práce a zároveň poskytovaly metodickou pomoc. Ředitelka si vedla přehled o průběhu a výsledcích jednotlivých kontrol. Obecné závěry z kontrolní činnosti byly projednávány při pedagogických radách nebo při pracovních poradách. Při namátkové kontrole části povinné dokumentace nebyly zjištěny závady. Nedostatky byly naopak zjištěny v kontrole časových tematických plánů učiva a nedodržování osnov (viz hodnocení kvality vzdělávání v jednotlivých sledovaných předmětech a skupině předmětů). Na dokumentech (např. třídní knihy, třídní výkazy) bylo používáno kulaté razítko s neplatným státním znakem.

Okresní správa sociálního zabezpečení Beroun provedla ve škole dne 10. února 2000 kontrolu pojistného a provádění nemocenského pojištění za období let 1998 až 1999, byl zjištěn dílčí nedostatek, který byl do jednoho měsíce odstraněn. Školský úřad uskutečnil dne 20. dubna 1999 kontrolu čerpání státní dotace a účelových prostředků za kalendářní rok 1998,

kontroloval mzdovou a personální agendu za období let 1995 až 1998; nebyla stanovena opatření k nápravě.

V oblasti kontrolních mechanismů byla pozitiva a negativa v rovnováze.

Hodnocení kvality řízení

Řízení školy bylo celkově hodnoceno jako velmi dobré.

DALŠÍ VÝZNAMNÁ ZJIŠTĚNÍ

Výchovné poradenství

Funkci výchovného poradce vykonávala druhým rokem učitelka s neukončeným kvalifikačním učitelským studiem a bez odborné způsobilosti, ale s vhodnými osobnostními předpoklady. Pro poradenskou činnost měla spíše jen průměrné podmínky, prostorová situace školy neumožnila vytvoření samostatného kabinetu. Pro hlavní úkoly byl vypracován celoroční plán, který specifikoval oblast profesionální orientace vystupujících žáků a oblast speciální pomoci dětem s vývojovými poruchami učení, včetně příslušné dokumentace. Zajišťování profesní problematiky, včetně informačního systému, bylo zjištěno jako bezproblémové a funkční, konzultační hodiny byly stanoveny. Poradkyně na škole rovněž spravuje schránku důvěry, je koordinátorem protidrogových programů, má dobrý kontakt s dětmi.

Dílčí rezervy byly v pomoci některým integrovaným žákům. Přestože byly zpracovávány individuální vzdělávací plány, v podmínkách školy bylo zajištění péče o 25 integrovaných dětí náročné. Nápravné skupiny speciálních poruch učení zajišťovaly dvě vychovatelky školní družiny, pouze jedna z nich měla příslušné proškolení v daném oboru. Několik dětí navštěvovalo tyto hodiny na úkor jiného předmětu, např. na úkor jedné hodiny tělesné nebo výtvarné výchovy. Do skupin byli zařazeni všichni žáci, většina z nich byla ze 6. - 9. ročníku. Proto poskytovaná individuální pomoc měla již více charakter procvičování a doučování než skutečné odstraňování specifických poruch. Nejzávažnější problémy byly zjištěny ve způsobech a metodách hodnocení handicapovaných dětí, zejména v předmětech mimo český jazyk. Testovací a písemné formy zkoušení neodpovídaly tempu, pozornosti a orientaci žáků, do značné míry předurčovaly neúspěch. V několika případech bylo na žádost rodičů použito ve výroční klasifikaci slovní hodnocení, ale průběžná klasifikace byla prováděna známkami a bez prvků pozitivní motivace. Přímou v hodinách nebyla tolerance učitelů k integrovaným žákům výrazná, používání speciálních pomůcek nebylo zjištěno.

Poradenský systém vykazoval pozitiva a negativa v rovnováze.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

- Rozhodnutí Školského úřadu Beroun o zařazení školy do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení čj. 122/98 ze dne 8. října 1998
- Třídní knihy ze školního roku 1999/2000 a 2000/2001
- Třídní výkazy a katalogové listy
- Školní řád
- Rozvrh hodin

- Udělení výjimky MŠMT ČR v délce přestávky mezi 4. a 5. vyučovací hodinou čj. 29 832/96-20 ze dne 19. listopadu 1996
- Výkaz o základní škole podle stavu ke dni 30. září 2000 ze dne 2. října 2000
- Organizační řád
- Pracovní náplně ZŘŠ, vedoucí vychovatelky, hospodárky - účetní, školníka - údržbáře
- Záznamy z pedagogických rad, zápisy z pracovních porad
- Žákovské knížky a školní deníčky, sešity a písemné práce žáků školy
- Koncepce a dlouhodobý rozvoj školy ze dne 25. srpna 1997
- Plán školy na školní rok 2000/2001, měsíční a týdenní plány ředitelky školy
- Kontrolní systém školy
- Hospitační a kontrolní činnost ředitelky školy a zástupkyně ředitelky školy
- Zdravý životní styl - plán pro 6. - 9. ročník ve školním roce 2000/2001
- Záznamy z předmětových komisí
- Časové tematické plány učiva sledovaných předmětů
- Personální dokumentace pedagogických pracovníků školy
- Kritéria pro výplatu osobních příplatků a odměn
- Hospitační záznamy ředitelky školy
- Výroční zpráva o činnosti školy ve školním roce 1999/2000
- Dotazníky pro rodiče
- Inspekční zpráva čj. 020 39/98-2026 z orientační inspekce zaměřené na podmínky a průběh vzdělávání ze dne 11. února 1998
- Protokol o kontrole čj. 020 38/98-2026 ze dne 11. února 1998
- Podkladová inspekční dokumentace, hospitační záznamy ČŠI

ZÁVĚR

Personální podmínky výuky sledovaných předmětů byly po stránce odborné a pedagogické způsobilosti hodnoceny celkově jako velmi dobré. Oblast materiálních podmínek byla hodnocena celkově jako průměrná. Odborná počítačová učebna nebyla ve sledovaných předmětech využívána, neboť chybělo příslušné softwarové vybavení. Ke zvýšení efektivnosti vyučovacího procesu byla použita didaktická technika jen v některých hodinách českého jazyka, při chemii a přírodopisu. Psychohygienické podmínky byly celkově na průměrné úrovni.

Celkově byly podmínky výuky průměrné, s negativy a pozitivy v rovnováze.

V plánování a přípravě výuky byly rozdíly; z hlediska dlouhodobého plánování a dodržování osnov byla citelně slabá místa v předmětu český jazyk a matematika na 1. stupni. Organizace, metody a formy výuky byly průměrné, rezervy byly v uplatňování činnostních prvků ve vyučovacím procesu. V oblasti motivace a hodnocení se vyskytovaly také rezervy, celkově byla hodnocena jako průměrná. Interakce a komunikace byla velmi dobrá.

Kvalita vzdělávání ve sledovaných předmětech měla celkově průměrnou úroveň.

System plánování byl vytvořen, ředitelka začlenila koncepční cíle do funkčních dílčích plánů. Celkově byla oblast plánování hodnocena stupněm velmi dobrý. Pravidla pro chod školy byla vytvořena a žáky i pracovníky dodržována. Organizování bylo průměrné. System vedení a motivování pracovníků byl funkční, ředitelka podporovala další vzdělávání pracovníků a vedla je k uplatňování nových poznatků ve výuce. Tato oblast byla hodnocena jako velmi dobrá. Kontrolní systém vyhovoval podmínkám školy, rezervy se objevily v kontrole časových tematických plánů v českém jazyce a matematice, v kontrole plánování a provádění laboratorních prací z přírodopisu.

Řízení bylo celkově hodnoceno jako velmi dobré.

Porušení obecně závazných předpisů bylo zjištěno ve třech případech. V průběhu inspekční činnosti nebylo zjištěno neefektivní čerpání finančních prostředků ze státního rozpočtu.

Výchovně vzdělávací činnost a výchovné poradenství byly v porovnání se závěry z orientační inspekce konané ve dnech 20. a 28. ledna a 6. února 1998 na stejné úrovni. Ke zlepšení došlo v oblasti materiálních podmínek - byla vybudována odborná počítačová pracovna.

Činnost školy byla celkově hodnocena stupněm průměrný.

Pro inspekční činnost vytvořila škola velmi dobré podmínky.

Doporučení ředitelce školy:

- zvýšit kontrolu provádění laboratorních prací z přírodopisu,
- zaměřit se na kontrolu časových tematických plánů z českého jazyka a matematiky na 1. stupni,
- zajistit výukové počítačové programy,
- sledovat zařazování didaktické techniky a činnostních prvků do výuky,
- sledovat průběžnou i výroční klasifikaci u žáků se specifickými poruchami učení, posílit jejich pozitivní motivaci,
- nepřipustit klasifikaci nevypracovaných domácích úkolů nedostatečnými známkami,
- rozšířit nabídku dobrovolných domácích úkolů na úkor povinných, zejména u starších žáků,
- zkvalitnit evaluační metody jako nástroj individuální klasifikace žáků, posilovat komunikativní formy,
- pravidelně vyhodnocovat výsledky výroční klasifikace, analýzu využívat pro kontrolní činnost.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Školní inspektoři	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Miroslava Březinová
Členové týmu	Mgr. Viktor Keller
	Mgr. Eva Kindlová
	Mgr. Petr Jiroš

V Berouně dne 13. prosince 2000

Příloha

Vyhodnocení dotazníku pro rodiče

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 22. prosinec 2000

Razítko

Ředitelka školy	Podpis
Mgr. Jiřina Walterová

Předmětem inspekce bylo dílčí zhodnocení činnosti školy dle § 18 odst. 3, 4 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů.

Dle § 19 odst. 8 téhož zákona může ředitelka školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	<i>Zcela mimořádný, příkladný</i>
Velmi dobrý	<i>Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň</i>
Průměrný	<i>Negativa a pozitiva téměř v rovnováze, průměrná úroveň</i>
Pouze vyhovující	<i>Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa</i>
Nevyhovující	<i>Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.</i>
Plní, je v souladu	<i>Dodržuje, čerpá účelně, efektivně</i>
Neplní, není v souladu	<i>Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně</i>

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacního protokolu ČŠI
Okresní úřad Beroun	2001-01-17	Palivcová
Zřizovatel: Město Hostomice	2001-01-16	022 8/01-5067

Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. jednacního protokolu ČŠI	Text
/	----	Připomínky nebyly podány.

Příloha

Vyhodnocení dotazníku pro rodiče

Dotazník pro rodiče byl zadán v sedmi třídách (II, IV, V., VI. A . VII. B, VIII. A a IX. B). Z těchto tříd bylo odevzdáno ke zpracování 90 dotazníků s těmito výsledky:

Rodiče chválí školu:

- za dobře vedenou školní družinu a zájmové kroužky,
- za zřízení počítačové učebny,
- za spolupráci se školou ve Švédsku,
- za pěknou tělocvičnu,
- za konání exkurzí a výletů,
- za kladný přístup ředitelky k žákům a k rodičům,
- za trpělivost učitelů,
- za různé aktivity (např. exkurze, výlety aj.).

Rodiče měli připomínky:

- k malé nabídce výuky na počítačích,
- k rozvrhu hodin a k relaxaci žáků ve vyšších ročnících,
- ke stravování.

Podle názorů rodičů by ve škole mělo dojít ke zlepšení:

- upravit okolí školy,
- zpřísnit dozor na větší děti,
- zaměřit se na kontrolu nevhodné klasifikace přírodovědy v 5. ročníku („odstranit nevhodnou klasifikaci přírodovědy“),
- neklasifikovat zapomínání domácích úkolů známkou 5,
- rozšířit výuku na PC,
- dát žákům větší časový prostor na obědy,
- více respektovat žáka jako osobnost.

V ojedinělých případech měli někteří rodiče výhrady k přístupu učitelů k žákům, ale naopak někteří rodiče zase učitele chválili. V menší míře se vyskytly požadavky na rozšíření sportovní činnosti, na zřízení více kroužků a na snížení počtu žáků ve třídě. Bylo upozorněno na nevhodný přístup jednoho vyučujícího k žákům a jeho nepatřičné vyjadřování. V několika dotaznících bylo poukazováno na nevhodnou životosprávu konkrétního vyučujícího.